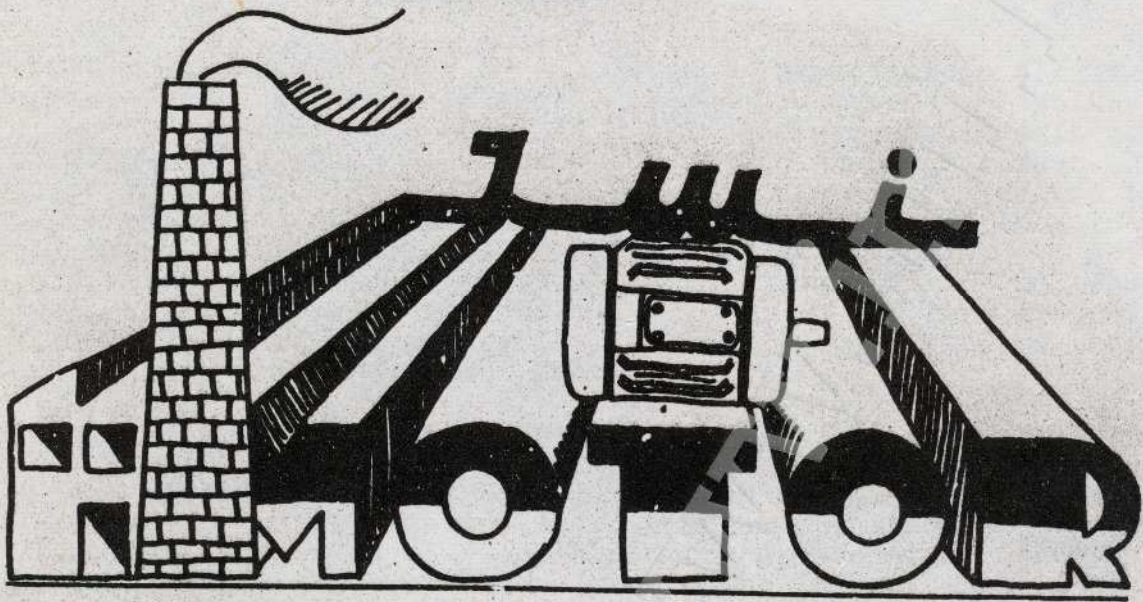

M.

I M I MOTORUJSÁG

Az Ipari Műszergyár dolgozóinak lapja
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
Kiadásért felel: Solymos Sándor
Engedélyszám: 161/47/65. KGM.
Készült a Múzeumok Rotájában,
800 példányban. - KK-20/1967.

GONDOLATOK

AZ

ELHATÁROZÁSOKRÓL.

Raffaiék elhatározták, hogy tv. készüléket vesznek. Spóroltak rá és az elhatározás megvalósult. Most már nyugodtan mondhatjuk: ragyogó ötletnek bizonyult, hiszen ők lettek a milliomodik tv. előfizető. A tv. készülék árát viszont csak az öt éven keresztül nem kell díjat fizetni.

Igaz, kellett hozzá szerencse is...

A családi életben az elhatározás, a döntés, vagy a családfejfő, vagy a családfőnöknő joga. A napokban dicsekedett egyik kolléga: "Nálunk minden nagy ügyben én döntök, csak a kisebbekben dönt az asszony. Mivel azonban nagy ügyek nem fordulnak elő - mindenről én határoz." Másutt a világ a legkisebb trónörökös körül forog, a döntés joga az övé.

Lám, még a családban is milyen tarka a kép. Mennyivel bonyolultabb, nehezebb olyan nagy "család" esetében, mint a gyárunk?

Az 1966-os évet jó eredményekkel zártuk. Következtetések: elhatározásaink jók voltak, mert önmagukban helyesnek bizonyultak, Raffaiék ragyogó elhatározásában döntő szerepe éppen a szerencsének volt! Nos a "nagy család" esetében a szerencsére már nagyon keveset, vagy semmit sem szabad rábízni. Viszont annál többet kell és lehet bizni a kollektív bölcseségre, a kollektív felhalmozott tapasztalati kincsestárára és arra a becsületes törzsgárdára, amely magáénak vallja a gyárat, gondjával-bajával, örömeivel együtt.

A "nagy család" minden tagjának nemcsak tudni, de érteni és éreznie kell, hogy az elhatározás valamennyiünk célját szolgálja. Ez pedig csakis úgy lehetséges, hogy az elhatározás előtt kikérjük az érdekeltek véleményét. Tahát demokratikusan határozunk és kikapsoljuk a Raffaiék esetében olyan fontos szerepet játszó szerencsét.

Ezek után vonhatjuk le a tanulságot: döntéseink helyesek voltak, mert nagy tömegeket, gyárunk egész kollektíváját mozgósítottuk terveink megvalósítására. Telteljesítettük termelési-, export- és eredménytervünket. Emellett életszínvonal emelkedéséhez is hozzájárultunk: 170.000 darab mosógéphez, 73.000 porszívóhoz, 88.000 Centrifugához, 23.000 padlókefélfőhöz és 110.000 darab hűtőszekrényhez adtunk motort. De ahhoz is hozzájárultunk, hogy sok ember mehetett turista, illetve magánutasként külföldre, vagy új munkalehetőséget biztosító termelőeszközt, illetve alapanyagot szereztünk be külföldről terven felül, az eredetileg tervezett 20 millió forint helyett végül is 56,5 millió forint értékű terméket gyártottunk exportra!

Munkatársaink ma korszerűbb, jobb körülmények közt dolgoznak, mint korábban és e téren nincs és nem is lehet megállás. Újabb és újabb elhatározások kell, hogy szülessenek dolgozóink munka- és életkörülményeinek folyamatos javítására. Különösen az új gazdaságirányítási rendszer bevezetése kapcsán lesz szükség minden családtag kezdeményezésére, véleményére elhatározásaink megfogalmazásánál.

U. N.

KONVEYOR - KILOMÉTERRE.

- Már bizony ez az igazság - a TMK lassanként kilométerben mérheti jólsikerült szállítópályáit - mondja az évvégi mérleget készítve Henberger Antal. S csak úgy kapásból összeszed néhány hőstettet, amelyet ezen a fronton s más hadszíntéren is elkövettek segítőkész, gyorskezü katonái.

- Ha jól összeszámolom, 800 km hosszúságú pályát készítettünk 1966-ban. Hozzá még kivittel is dicsekedhetünk. Így számolhatok be most arról, hogy a Salgótarjáni Üveggyárnak is szállítottunk. Az esztendő utolsó napjáig a Fegyver- és Gázkészülék Gyárnak is össze kellett hozni hasonló berendezést.

- Mit mond a gyári krónika?

- Nem kellett keresni, hogy mivel foglalkozzunk. Ha jól emlékezem, augusztusban az Egyedi és Forgácsoló I. átrendezése volt soron két konveyorral felvértezve. Az Öntőde és Huzóüzem között megteremtettük az áthidalást, a szállítópályás összeköttetést. Így könnyítettük meg a munkát s mentesítettük az embereket száz és száztonnás cipekedéstől a Huzóüzemben. De hiszen mindezt a TV képernyőjén is láthatták sokan. A televízió híradója mondhatni végigkísérte a változásokat az első szállítópálya születésétől napjainkig.

- Mit tart a legnagyobb hőstettnek?

- Tulajdonképen köznapi hőstett valamennyi, mégis külön említem a Szerszámüzem átrendezését. Nem kevesebb, mint 400 masinát kellett megmozgatni.

- Dolgoztak itt cementtel is...

- Hát igen, ezt se felejtsük el: 3 hét alatt üzembe helyeztük a Schuler gyorsprést. 40 m³ betont használtunk fel az alapozáshoz!

- Nem leszek ünneprontó?

- Miért, miről van szó?

- Egy kicsit kellemetlen a kérdés. Nem is olyan régen a konyha reklamálta, hogy a korábban festés miatt kikapcsolt motorok közül több még nem működik.

- Egyáltalán nem kellemetlen a kérdés. /Nevet/ Mindenekelőtt azért, mert már túl vagyunk rajta. Már minden masina működik s ahogy láthatják, elkészültünk az étterem festésével is. Emellett örömmel mondhatom, hogy ide-

jében felkészültünk a télre s mindenütt biztosítottuk a meleget, a fűtést, amely sokszor alapvető feltétele annak, hogy az ember jól érezze magát s tisztességes munkát végezhesen.

KAMERA!

V á l a s z t u n k .

Nem a képviselő és tanácstagi szavazásról ejtünk szót most. Arra emlékeztetünk, hogy január közepén befejeződött a szakszervezeti bizalmiak választása. 124 jelöltből 47 új. Ezt követte a műhelybizottsági tagok megválasztása. Az üzemi bizottságokat február második felében, a szakszervezeti tanácsot március elején választják.

Eddig az esemény hivatalos hír jellegű része. Arról kevesebb szó esik, hogy az új szakszervezeti vezető gárda már az ediginél felelősségteljesebb, nagyobb önállóságot és határozottságot követelő körülmények között végzi hivatását. Kapu előtt áll már az új gazdasági mechanizmus s ott akarva akaratlan számtalan munkával összefüggő, vagy kifejezetten munkaügyi vita adódhat. Bölcsen kell dönteni ahhoz, hogy a szakszervezet által képviselt tagok érdekei mellett ne tévesszék szem elől a gyár érdekeit, amely mindennapi kenyerüket biztosítja. Meg kell találni az összhangot, amelyről természetesen senki sem gondolja, hogy nélkülözi a vitákat, összecsapásokat. Ez lesz biztosítéka annak, hogy az ediginél jobb anyagi lehetőségeket, gazdagabb életet nyújtson a munkahely, az Ipari Műszergyár.

I N T E R P E L L Á C I Ó

- miért tétlenek a munkásszálló fiataljai?

A panasz nem mai keletű, sajnos ismétlődő. Mindmáig megbukott minden kísérlet, ami arra irányult, hogy a munkásszálló lakóit egy kis aktivitásra bírja. Tétlenül töltik szabadidejüket a 18-25 év közötti ifjak, akik számára az élet pedig a szép és hasznos időtöltések sorát kínálja. A felajánlott önkormányzat csendes kihullt. A szakszervezet által biztosított 200 kötetes kis könyvtár kihasználatlan. Odaszállították a ping-pong asztalt is, de azon nem csattog a labda. Vásároltak 5 szánkót, hozzá sem nyulnak. Valami megmagyarázhatatlan tespedtség, tétlenség uralkodik a falak között. Jó lenne kilépni ebből a már-már rejtélyesnek tűnő bűvkörből. Az ifik szervezetére vár a feladat, hogy segítsen, de ez csak akkor lehetséges, ha mindezt a munkásszálló fiataljai is akarják, ha nem is mindnyájan, legalább néhány vállalkozó szellemű. Irják meg, vagy mondják el szóban, mit lehetne vagy mit kellene tenni. A vállalat eddig sem volt szűkmarku s nem hagyja válasz, megoldás nélkül a befutó kéréseket és ötleteket.

HÁZASSÁGOK AZ ÉGBEN KÖTTETNEK...

- van aki a klasszikus mondás szerint állítja, van aki tagadja. Abban azonban mindketten megegyezhetnek, hogy - sajnos - a gyárban választatnak szét.

Még előljáróban szeretnénk eloszlatni a félreértést s elhárítani a zugolódó tiltakozásokat. Nem általános, hanem egyedi esetről van szó. Ez azonban nagyon tanulságos és - nagyon szomorú.

A pletyka ugrasztott szét egy párt a Forgácsoló I. üzemben. A hecc kedvéért, jót viccelődve ugratták azt az igazán derék cigány házaspárt, akik jó egyetértésben éltek s szorgalmasan dolgoztak. Az asszony decemberben 1800 forintot vitt haza. Valaki mondogatni kezdte: "csal az urad, más asszonnyal van találkája". Mondták egyszer, mondták kétszer, ezt is, azt is s a fiatalasszony hitt. Elhitte, mert arra tanították, hogy hinni kell azoknak, akik idebenn egy-egy szakma értői, mesterei. Hátha még azzal is megerősítették a rossz tréfát üzők, hogy: "nekem hihetsz, nekem elhiheted, én jól ismerem a férjedet".

Az ugratás következménye perpatvar odabenn s egy elcsattanó pofon, melyet természetesen Zsuzsi, a reklamáló fiatalasszony kapott. Mire a férj hazaért, már összeszedte cókókját a fiatalasszony s a gyerekekkel az anyjához költözött. A levágott disznót is kétfelé hasították, úgy osztottak rajta.

Mondani sem kell, hogy a szegény Zsuzsi asszony megcsalatasi históriáját kitalálták. De ha nem találták volna ki, akkor is szörnyű lelkiismeretfurdalás kell, hogy nyugtalanítsa a baj okozóját, okozót. A házaspár egy kis szobácskában élt, e kelt volna a szobácska köré egy sok szorgalommal összehozott s felépített családi otthon. Mindez ma lehetetlennek látszik. Az asszony - tán azért, mert kiderült, hogy milyen csunyán összeugratták őket - elment a gyárból. Csalódott. És elvesztette a bizalmát. A mi üzemünk pedig egy szorgalmas, becsületes emberét.

Jó mulatság volt! Okuljanak a tréfaüzők!

"Mindenkit érhet baleset..."

avagy az ifi-titkárt is eléri a végzet.

Ilyen csipkelődő, de mindenképpen jókívánságokkal átítatott véleményeket hallottunk mostanában, amikor elröppent a hír: Illés István KISZ-titkár a főkönyvelő titkárnőjének fejét beköti. Aszódon esküdtek örök hűséget. Ezzel aztán ők is elindultak azon az uton, amelyen minden ifi előbb-utóbb eljut - a szülői ranghoz, a kíséző korrall együtt természetesen. A téli házasságkötést szép nászut követte, havas időben kelt utra Csehszlovákiába a fiatal pár. Sok szerencsét!

MUNKA SZERINTI ELOSZTÁS -

TELJESÍTMÉNY SZERINTI ELOSZTÁS

"Egyenlő munkáért egyenlő bért!" - de mi az, hogy "egyenlő"? Az erő kifejtés, a figyelem, a szakképzettség, a gyakorlat teszi vajon egyenlővé vagy különbözővé a munkát? S egyáltalán: még lehet állapítani, hogy két munka egyenlő-e, ha nem, akkor hogyan dönthető el, hogy az egyik mennyivel ér többet a másikkal?

Az új gazdaságirányítási rendszerben nagy szerepet kap a piac. A piac közgazdasági értelemben a kereslet és a kínálat - a szükséglet és a termelés - találkozóhelye, ahol a termékeket és szolgáltatásokat megítélik aszerint, hogy a bennük rejlő munka társadalmilag mennyire szükséges. Amelyik munkát a társadalom magasra értékeli, annak termékéért jó árat fizet. Tehát végeredményben a piaci mechanizmusban a munka értékelését az adja, hogy általa mekkora vállalati árbevétel, illetve nyereség jön létre. Ily módon a nyereség nemcsak a termék jó, vagy rossz "bizonyítványa", hanem a terméket előállító munkáé is. A nyeresége növelésére törekvő vállalat azt a munkaerőt fogja többre értékelni, amelyiknek a munkája több vállalati nyereséget produkál.

Ez egyebek között azt is jelenti, hogy csak azokat a munkákat lehet egyenlőnek tekinteni, amelyeknek egyenlő az eredménye. Ebben az esetben indokolt, hogy a kifizetett bérek /jövedelmek/ is egyenlőek legyenek. Ha azonban csak a munka mennyisége és színvonala azonos, de az eredmény eltérő, akkor a kifizetett bérek is eltérőnek kell lenniük. A társadalomnak nem önmagában a munkára, hanem annak eredményére van szüksége, tehát azt méltányolhatja.

Az egyenlőséget nem értelmezhetjük úgy, hogy a különböző hatékonyságú munka bérbeni ellenértéke azonos vagy egymáshoz közelálló legyen. Az egyenlőség nem egyenlőséget jelent, hanem a kereseti lehetőségek egyenlőségét, azt, hogy lényegesen több eredményt hozó munkával lényegesen többet lehessen keresni. Aki többel járul hozzá a nemzeti jövedelemhez, annak magának is nagyobb legyen a jövedelme. Igen ám, de az egyes ember munkájának végső eredménye általában nem választható el a vállalat össz-eredményétől. Ennek következtében várható, hogy a keresetek az eddiginél nagyobb mértékben igazodnak a vállalati kollektív munka hatékonyságához. Vagyis a bérarányok bizonyára nemcsak az egyes dolgozók munkateljesítménye szerint változnak, hanem a vállalati nyereségtől függően is. Így érvényesül majd a piac visszahatása - végeredményben a társadalom értékítélete - a vállalati gazdálkodásra és bérszínvonalra is.

Jelenleg a lakosság fogyasztására szolgáló nemzeti jövedelem egy részét a dolgozók nem kapják meg közvetlenül a fizetési borítékban. Igen sok terméknek és szolgáltatásnak az ára az átlagosnál kevesebb nyereséget tartalmaz, vagy még az előállítási költségeket sem fedezi. Itt az állam biztosítja a különbözetet. Ezek a termékek és szolgáltatások tehát nemcsak az azokat igénybevevőknek kerülnek pénzbe, hanem mindazoknak, akik a nemzeti jövedelem termelésében részt vesznek. Pedig az emberek munkájuk ellenértékét szeretik borítékban megkapni. Nem is tartják mindig igazságosnak a munka szerinti elosztás elvével összhangban állónak azt, hogy az állam ilyen kedvezményekkel él. Ezért az új gazdasági mechanizmusban a fogyasztással kapcsolatban nyújtott állami kedvezményeket a jelenleginél szűkebb térre indokolt szorítani. Itt természetesen nem az elsőrendűen fontos társadalmi juttatások /egészségvédelem, szociális ellátás, családvédelem, stb./ szűkítéséről van szó.

A nemzeti jövedelem fogyasztásra szánt részének ediginél nagyobb hányadát célszerű bérek, fizetések, személyi jövedelmek formájában a munka tényleges eredménye alapján elosztani. S arra kell törekedni, hogy a teljesítmények különbségeit a jövedelmek is minél jobban tükrözzék.

A társadalmi bíróság ítélete.

SZÁLKAKERESŐK?

A teremben nyomasztó volt a légkör. A résztvevők feszélyezetten ültek s ugyanilyen feszélyezetten pillantottak társaikra. Ha tömören akarunk fogalmazni, azt mondhatjuk: kínos ügy volt. A január 21-én megtartott tárgyaláson a társadalmi bíróság elé két vezető beosztású ember állt. Az egyik a szerszámgazdálkodási, a másik a bérosztály vezetője. A vád ellenük röviden: kézi szerszámokat vételeztek ki - "nem gyári célra".

Az összeg nem nagy, talán néhány száz forint körül. Az ítélet mégis szigorú volt, rendkívül szigorú. Az egyik vádlottat elbocsátották, a másikat korábbi érdemeire, többszörös kiváló dolgozói kitüntetésére tekintettel kisebb beosztásba helyezték. Miért ez a drákói döntés? Azért, mert két vezető beosztású emberről van szó. Egy kisebb poszton álló ember felelőssége mérsékeltebb, mennél feljebb lépünk azonban, annál kevésbé nézhetjük el a jelentéktelennek látszó vétkeket, botlásokat. Példát kellett mutatni.

Semilyen körülmények között sem nézik el a vezető beosztású munkatársak vétségét. Különösen nem akkor, ha hiányzik a beismerő megbánás s éppen ezt tekintette a társadalmi bíróság súlyosbító körülménynek.

Kellemetlen eset - mondják sokan. Szomorú - mondják mások. De akad olyan ember is, aki túlzottnak, a kelleténél erősebbnek tartja a szigort. Mindez lehet egymás közötti vita tárgya, a társadalmi bíróság és a gyár vezetőinek alapállását azonban mindenképpen helyeslőleg kell tudomásul venni. A nagyobb poszt - nagyobb felelősség elvét. S még valamit. Valamiféle összjátékról, egymás segítésről volt itt szó. Ez azonban nem betyárbecsület. Alkalmas arra, hogy megteremtse az "én elnéztem neked, te is nézd el nekem" szellemet. Az ilyen gyakorlat beláthatatlan, súlyos következményekkel járna. Ha így nézzük a súlyos döntést, már kevésbé vitathatjuk el annak jogosságát.

Szépség-műhely.

Nemrégén nyitotta kapuit. Valamennyien örültünk annak, hogy a lakótelep fodrászüzletet kapott. Az Aszódi Vegyesipari Ktsz. üdvöztette meg ezzel az asszonyokat. A rövid idő alatt egyöntetű vélemény alakult ki. Fővárosi környezetet és nagyvárosi ellátást biztosítanak. Nagyszerű ötlet volt a kozmetikai részleg felállítása s az, hogy amíg a bura alatt ülnek az asszonyok, igénybe vehetik a harisnya szemfelszedő szolgálatait is.

Csöppség-hir mamáknak.

Sugárzó arccal ujságolták a hírt: 70 személyes ovodát létesít idén az aszódi tanács. Helyét a 7-es épület mellett jelölték ki. Az építőiparban tapasztalt korábbi esetek után meglepő, hogy már hordják a hozzávaló anyagot. Hadd tegyük mindehhez hozzá, hogy az idén elkészülő, piciknek napközi hajlékot adó épület természetes folytatása lenne egy uttörő ház. Örömmel üdvözléné mindenki, hiszen 500 gyerek él a lakótelepen s jóformán semilyen elfoglaltságot, vagy szórakozási lehetőséget nem biztosíthatunk számukra. Egyszóval: nem lenne luxus. Szeretnénk erre felhívni a járási KISZ bizottság figyelmét. Ötletként említik egyesek, hogy nem lehetne-e ezt a most épülő ovodát megfejteni, mondjuk egy emelettel s ott hajlékot adni az iskolás korúaknak.

Sakk-matt.

Elkezdődött a sakk-tanfolyam s már az indulásnál - stilszerűen - matt-helyzetről beszélhetünk. Végre elértük, hogy a munkás klubban 7-14 éves gyerekeket tanít erre az agytornásztató mesterségre egy kitűnő sakktanár. S csodálatosképen alig akad jelentkező. A csütörtökönként este rendezendő "tanfolyam" több résztvevőre számít. Kezdeményezési szellemben nincs hiány. De jelentkezők nélkül minden igyekezet kárbavész. A szülők ne hagyják számításon kívül ezt a kitűnő időtöltést.

Családi hir.

A Nőbizottság örömteli hirt: a gyár lánya, Tóth Hajnalka, aki a nyáron ment férjhez, már kisbabát vár.

Miért kerül ide ez a családi esemény? Azért, mert nemcsak két ember, a fiatalasszony és férjének magánügye. Aki nem tudja, had emlékeztessük rá, hogy a kislány szülei annak idején szinte drámai gyorsasággal meghaltak s a nagyobbik lány, Hajnalka magára maradt hugával. Attól kezdve a Nőbizottság volt patrónusa és segítője. Ugy tekinti tehát mindenki mind gyári családtagot, ezért örülnek most együtt a kis jövevénynek. Hajnalka hugáról annyit, hogy - bár még csak fiatalkoruként - de már itt keresi kenyerét ő is.

KISGÉPESÍTÉS ° - KORSZERŰ MEGMUNKÁLÁS.

Furósor a Mező üzemben.

A gyártástechnológia fejlesztése során célul tűzték ki a termelékenység növelését. Mindezt a megmunkálás során alkalmazandó korszerű technológiai eljárások által.

Ennek érdekében kialakítottunk egy építőelemekből összeállítható rendszert. Ez magában foglalja különböző pneumatikus elemek felhasználását, vezérléshez, adagoláshoz, sajtoláshoz és általában munkadarabok rögzítéséhez. Forgácsolásnál állítható, többsörös készülékek alkalmazását a furás, menetfurás műveletekhez.

A pneumatikus elemekből célberendezést állítottunk össze, mely alkalmas fázisszigetelők automatikus gyártására. Ennél a berendezésnél úgy a vezérlést, mint az adagolást s kivágást is pneumatikus működtetéssel oldottuk meg. Betétszerszámok igen gyors cseréjével alkalmas tizféle fázisszigetelő folyamatos gyártására.

A forgácsolási műveletekhez a beszerzett többsörös /2, 3, 4 orsós/ furó- és menetfurókészülékek különböző módosítások után alkalmassá váltak mind asztali, mind oszlopos furógépen való használatra. Egyszerre 2-3 vagy 4 furási és menetfurási műveletet végezhetünk. Jelentős termelékenység növelést jelent a nagy szériában gyártott elektromotor pajzsok, házak és más alkatrészek furat készítésénél.

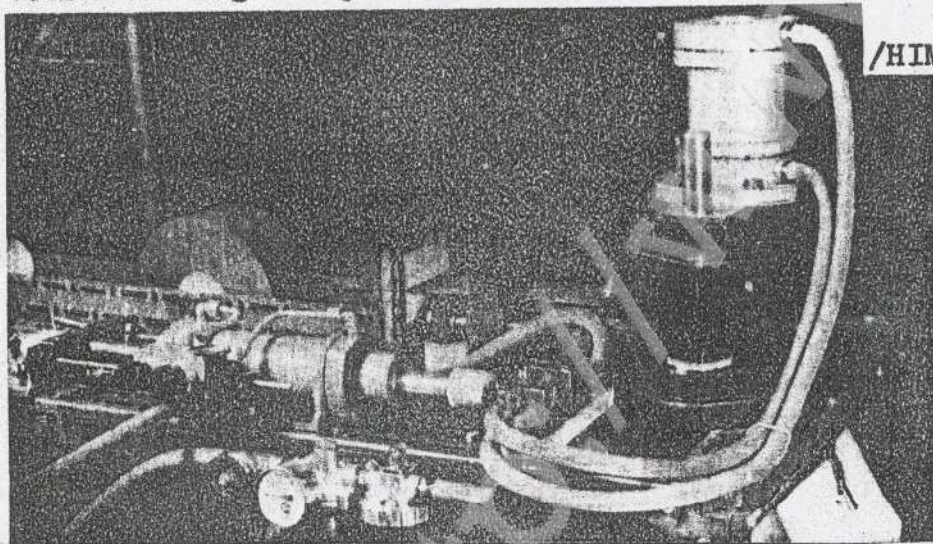
A forgácsoló I. üzem átrendezése során a többsörös készülékekből furósorokat alakítottunk ki. Így az SzK. 37-es por-szívó állórész megmunkálása során valamennyi furat, illetve menet elkészítésére.

1967. évre előkészítettük a Mező Imre üzemi furósor korszerűsítését. Az itt gyártott csaknem valamennyi állórész furásához és menetfurásához pneumatikus felfogó készülékeket alkalmazhatunk. Mint állandó készülékek, az expanziós hüvely vagy furólap

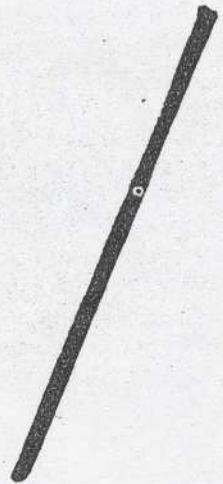
cseréjével és a többorsós készülék furatpozíciójának egyidejű átállításával igen rövid idő alatt átállíthatók.

További célkitűzéseink 1967. évre a szerelési műveletek gépesítése, melynél lehetőségünk lesz csavarbehajtó kisgépek alkalmazására egy- és többorsós kivitelben.

A Technika Házában rendezett szerelés-gépesítési előadás sorozat és kiállítás, valamint a bemutatott készülékek és kisgépek igazolták törekvéseink helyességét. Együttal lemérhető volt az, hogy a korszerű gyártástechnológia és termelékenység növelésében még mennyi feladatunk és lehetőségünk van.

/HIMF/

A színes, kemény lapok, az egykor ördögnek tulajdonított játék, a kártya szerelmesei annakidején ünnepeltek: a munkásklub kártyaszobát nyitott számukra. Ettől kezdve hosszú, sőt egyre hosszabb csaták színhelye s éppen ez a bukkenő. Hajnali háromig nyulik olykor - nem is ritkán - az ütközet, repülnek a lapok. El kell ismerni, nem hangoskodnak, szépen viselkednek, mégsem tarthatjuk munkásklubhoz illőnek a hajnalt közelítő partikat. Akik szót emelnek emiatt, arra hivatkoznak, hogy a résztvevők többségének családja van s a férjnek éjszaka mégiscsak odahaza a helye. Mindezt megtételezi az a világos érv, hogy másnap teljes értékű emberként kell felelősségteljes munkát végezni idebenn. Ne legyen iskolás rémmese, ha most arra emlékeztetünk, hogy a fáradt, csak 2-3 órát alvó ember a gépek mellett katasztrófa okozója is lehet. Duljon hát az ütközet, de a kártyaháboru ne százéves legyen. Tiszteljük a kapuzárást!

klubhelyiséget, edzőtermet kérnek a sportolók!

Ilyenkor év elején nem gond mérleget írni.

Nem volt nehéz dolgom, mert az elmúlt esztendő sportolói dicséretes eredményt értek el. Az eredményekről szívesen ír az ember. Jó hangulatot keltett bennem a Buzánszky Lajos vezetőségi taggal folytatott beszélgetés, melynek során a jövőről és sok nemes vetélkedőről világosított fel.

Egyelőre azonban maradjunk 1966-nál. A 30 fős sakk-szakosztály komoly, kemény, módszeres edzés eredményeként bejutott az NB II-be.

Molnár György mesterjelölt - mint edző - komoly ígéret lehet a szakosztály számára. Jogos a versenyzők optimista megnyilatkozása a jövőt illetően.

A természetbarát szakosztály több mint 150 tagot számlál. Siroki László szakosztályvezető irányítása mellett az 1965. évben kivívták, hogy 1966-ban részt vehessenek az országos bajnokságban is. Az emlékezetes, szép turák bizonyára további tagok belépését eredményezik. Számítva a szakosztály létszámbeli növekedésére, - de anélkül is - biztosítani kell a hiányzó és elhasználódott felszerelések pótlását.

Sajnálatos, hogy az asztaliteniszezők nem folytathatják tovább a versengést. Feloszlásukat edző- és versenyterem hiány okozta.

Bár mindössze 2x4 fős verseny csapat képezte a szakosztályt, mégis fejleszteni kellene ezt a sportágat.

Talán eredménnyel járna, ha a sport, KISZ, szakszervezet vezetőinek összefogása létrejönne és az illetékes felsőbb tanácsi és sportvezetőket meggyőzve, termet biztosítanak működésükhöz.

Labdarugóink továbbfokozták 1965. évi eredményeiket. A területi bajnokság II.o.-ból 1966-ban a megyei I. o. II. helyezését vívták ki.

A kemény csatározások vezetője Seres Gyula edző; a sporttechnika és állóképesség szigorú gyakorlása eredménnyel járt. Nagy része van abban is, hogy a fiúk a munkában is megállják a helyüket.

Az eredmények elérésében jelentős szerepet játszik vállalatunk társadalmi és gazdasági vezetőinek anyagi és egyéb támogatása. Rangos helyet foglal el az aszói Községi Tanács, Kiss Károly elvtárs szinte állandó jellegű segítsége is.

Sorolhatnánk még tovább a jogosan megérdemelt dicséretek, azonban ehelyett vessünk pillantást a gondok tárházába is.

A gondok között szerepel pl. az aszói sporttelep nézőterének kényelmesebbé tétele. Jelenleg ugyanis a tribün lelátója mindössze 100-150 néző számára biztosít megfelelő lelátást. Tervezik, hogy az idén megépítik a lelátó ülőhelyeit. Feltöltik az öltöző felőli oldal állóhelyeit.

A gondok között a legsúlyosabb, hogy a sportolók nem élhetnek klubéletet. A helyzet javítására tettek kezdeményező lépéseket. Kérték az igazgató elvtársat, hogy az "Ifju Gárda" klubot adják át a sportnak. A válasz még várat magára. A sportosok bizakodnak. Ugy gondolom jogosan. Bizakodásuk azért látszik jogosnak, mert a klub jelenlegi élete mélyponton van.